

Κατηγορία: Ποίημα

Σχολείο: Β΄ Τεχνική Σχολή Λεμεσού «Γρηγόρης Αυξεντίου»

Τμήμα: ΘΗΥ2

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Αναστασία Κωνσταντίνου

Γρηγόρης Πιερή Αυξεντίου

Γράφεις πεπρωμένο.
Θάνατος πλησιάζει,
φλόγα ανάβει.

Αίμα κυλά,
ήλιος σβήνει.
Μολών Λαβέ!

Μοναχός αργοπεθαίνει,
δεν είναι μοναχός.
Αετός δημιουργήθηκε. Ελευθερία!

Η ανάλυση των στίχων από τον δημιουργό του ποιήματος:

Γράφεις πεπρωμένο: Το πεπρωμένο θεωρείται πως έχει ήδη προδιαγραφεί από τη μοίρα. Ο Γρηγόρης έχει επιλέξει να το ακολουθήσει με την απόφασή του να μην παραδοθεί.

Θάνατος πλησιάζει: Προετοιμασία αναγνώστη για το τι θα ακολουθήσει.

Φλόγα ανάβει: Το θάρρος, η ανδρεία και το κουράγιο συμβολίζονται με τη φλόγα, η οποία έχει ανάψει στην καρδιά του ηρώα και δεν σβήνει. Η φλόγα που τον σκότωσε, ταυτόχρονα τον κατέστησε αιώνιο σύμβολο.

Αίμα κυλά: Μετά τον τραυματισμό του από τη χειροβομβίδα, η οποία του πήρε το πόδι, οι κατακτητές αρνούνται να εισέλθουν στο κρησφύγετο. Τον φοβούνταν ακόμα και με ένα πόδι!

Ήλιος σβήνει: Μετά την πολύωρη μάχη που δίνει ο Αυξεντίου, η νύκτα πλησιάζει, ο ήλιος δύει, ο ήλιος σβήνει. Φοβούμενοι για την απόδρασή του, οι Άγγλοι δίνουν διαταγή να περιλούσουν με βενζίνη το κρησφύγετο και να τον κάψουν ζωντανό. Δεν ήξεραν όμως ότι μ' αυτήν τους την πράξη, ο Αυξεντίου μετατράπηκε σε άσβεστο και παντοτινό ήλιο! Τον ήλιο που δείχνει τον δρόμο για τη Λευτεριά!

Μολών Λαβέ: Τα τελευταία λόγια του Αυξεντίου ως απάντηση στους κατακτητές που ζητούσαν την παράδοσή του. Ο Αυξεντίου ταυτίζεται με τον Λεωνίδα και γράφει ακόμα μια λαμπρή σελίδα στην ελληνική ιστορία της Κύπρου!

Μοναχός αργοπεθαίνει: Μόνος στο κρησφύγετο, αφήνει την τελευταία του πνοή. Πάει να συναντήσει τον Κολοκοτρώνη, τον Καραϊσκάκη, τον Διάκο.

Δεν είναι μοναχός: Οι σκέψεις για την Ελλάδα, την Ελευθερία, την Οικογένεια, τον

συντροφεύουν μέχρι την τελευταία του πνοή. Ταυτόχρονα, πλάι του βρίσκεται ολόκληρος ο ελληνισμός...Ο Αυξεντίου τελικά, δεν ήταν μόνος...

Αετός δημιουργήθηκε: Ο Αυξεντίου έγινε αετός. Ελεύθερος πια, προσέχει τα δάση του Μαχαιρά από ψηλά και δίνει το παράδειγμα στις επόμενες γενεές. Έγινε σύμβολο της δύναμης, του πνεύματος, του φωτός, του ίδιου του ήλιου. Ο Σταυραετός της Λευτεριάς!

Ελευθερία: «Να πάρουμε τις τελευταίες σου λέξεις, να 'χουμε να τραγουδάμε ανεξάντλητα εμβατήρια για τη Λευτεριά» (Κώστας Μόντης).

Κωνσταντίνου Δανιήλ

Ευαγόρας Παλληκαρίδης

Έφυγες νωρίς.
Ακόμα παραμένεις.
Έρωτα αναζητάς.

Ελευθερίας αγέραστε.
Δύση έφτασε
και προδοσία.

Οδυνηρός θάνατος.
Αιώνια Αθάνατος.
Αργεμός η σωτηρία.

Η ανάλυση των στίχων από τον δημιουργό του ποιήματος:

Έφυγες νωρίς: Ο ήρωας ήταν μόλις 19 ετών όταν άφησε τα θρανία για να λάβει μέρος στον απελευθερωτικό αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. Η αγάπη του για την Ελλάδα υπερίσχυσε της αγάπης για τη ζωή.

Ακόμα παραμένεις: Μπορεί να ξεψύχησε στις φυλακές μετά από απαγχονισμό στις 13 Μαρτίου 1957, αλλά παρέμεινε ζωντανός στις καρδιές όλου του ελληνισμού.

Έρωτα αναζητάς: Ο Έρωτάς του για την πατρίδα και την Ελευθερία εκφράζεται μέσα από τις πράξεις του ως μέλος της Ε.Ο.Κ.Α. Ταυτόχρονα όμως, ως νέος, είναι ερωτευμένος με την ίδια τη ζωή, αλλά και με τη συμμαθήτριά του Λία, στην οποία αφιέρωσε πολλά από τα τελευταία του ποιήματα.

Ελευθερίας αγέραστε: Στη θύμηση του Ευαγόρα, όλοι θα φέρνουν στον μυαλό τους έναν μαθητή, ένα νέο παλληκάρι, που έδωσε τη ζωή του για την Πατρίδα και την Ελευθερία.

Δύση έφτασε: Ο Ευαγόρας ξεψύχησε με τη δύση του ήλιου. Η νύχτα κυριάρχησε όμως και στις καρδιές των Ελλήνων, που έχασαν έναν λεβέντη.

Και προδοσία: Η αδερφή του ήρωα και οι εφημερίδες της εποχής κατήγγειλαν ότι η σύλληψη του Ευαγόρα Παλληκαρίδη δεν ήταν τυχαία, αλλά αποτέλεσμα σιχαμερής προδοσίας.

Οδυνηρός θάνατος: Ο απαγχονισμός, είναι ένας οδυνηρός θάνατος, αφού η αγχόνη είτε ασκεί πίεση στους σπόνδυλους του αυχένα και τους συνθλίβει, είτε ασκεί πίεση στο μπροστινό μέρος του λαιμού κι ο θάνατος επέρχεται από στραγγαλισμό.

Αιώνια Αθάνατος: Ο Παλληκαρίδης θα ζει για πάντα στις καρδιές των Ελλήνων και στα βιβλία της ιστορίας. Οι σελίδες του θα μιλούν για έναν αιώνιο αγωνιστή, ονειροπόλο ποιητή και αυθεντικό ήρωα του απελευθερωτικού αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α.

Αργεμός η σωτηρία: Η λύτρωση άργησε να έλθει για τον Ευαγόρα. Η βασίλισσα Ελισάβετ, αρνήθηκε να υπογράψει την αναίρεση του απαγχονισμού. Ευτυχώς όμως, μετά από τις έντονες διαδηλώσεις των Ελληνοκυπρίων, υπέγραψε για τους υπόλοιπους καταδικασθέντες.

Κωνσταντίνου Δανιήλ